

Tims standaard

aflevering 10: tweekleurenspellen

door Tim Verbeek

De standaard is de serie over wat normaal is in het hedendaagse bridge. Deze reeks is bedoeld voor de situaties die je niet met je partner afgesproken hebt. Afspraken binnen partnerships gaan altijd boven wat 'iedereen speelt'. Maar als je toevallig met je partner iets *niet* besproken hebt, kun je terugvallen op deze artikelen. In elke aflevering wordt niet alleen behandeld wat standaard is maar ook wat veel gespeeld wordt, zowel goed als slecht, en wat een geavanceerdere afspraak is. Zo zie je verschillende smaken en krijg je wellicht inspiratie.

Misschien dat de oplettende lezer de vorige keer mijn artikel heeft gemist. Dat klopt. Vorige maand ben ik namelijk vader geworden van Roza en dat had iets meer voeten in de aarde dan verwacht. Met andere woorden: ik had beter moeten plannen om het artikel eerder af te hebben. Maar nu is dit tweede deel over 'volgen' er. Dit keer komen de tweekleurenspellen voorbij.

Kleur van de tegenpartij

We noemen dit ook het cuebid. Maar dat is een ambigu begrip omdat met cuebid ook een controlebod wordt bedoeld. Om verwarring te voorkomen gebruik ik alleen de Nederlandse term. Je kunt de kleur van de tegenpartij met of zonder sprong bieden.

De standaard Michaels

De tijden waarin iedereen Ghestem speelde, liggen achter ons. Ook Pierre Ghestem zelf vond de Ghestemconventie maar niets. Althans, dat is wat mij bijgebleven is. Bij nalezen van het artikel (IMP 94/7) bleek dat Ghestem de Ghestemconventie niet eens kende! Dat zegt genoeg over die conventie. Laten we het hebben over wat *wel* de standaard is: Michaels.

Dit is waar Michaels veel beter is dan ieder andere tweekleurenspelconventie:

- (1m)-2m: 5♥-5♠;
- (1m)-2SA: 5-5 in de laagste twee overgebleven kleuren.

Mike Michaels, Amerikaans topspeler die op 42-jarige leeftijd in 1966 overleed, had door dat de belangrijkste vijfkaarten de

Mike Michaels: twee vijfkaarten hoge kleuren het belangrijkste

vijfkaarten in de hoge kleuren zijn. Die moet je snel en goed aangeven. 2SA als de twee laagste vijfkaarten is zo standaard dat je het niet hoeft op te schrijven.

- (1M)-2M: 5♠M en vijfkaart laag;
- (1M)-2SA: 5♣/5♦.

Achilleshiel Michaels

1M-2M is de Achilleshiel van de Michaelsconventie. Dat de vijfkaart laag onbekend is, zorgt er allereerst voor dat je goede afspraken moet maken over het vervolg en in de tweede plaats dat het soms te lastig is voor partner om een *high level* beslissing goed te nemen.

De volgende hand kwam voor op een jeugdtraining die ik gaf:

♠ V 10 8 3 2 ♥ 8 7 ♦ A H 2 ♣ 8 7 4

West	Noord	Oost	Zuid
(1♥)	2♥	(4♥)	4♠
(5♥)	pas	(pas)	?

Als partner schoppen en ruiten heeft, wil je graag 5♠ bieden. Tegenover een 6-5 bij partner is dat dicht. Maar als partner klaveren ernaast heeft, weet je dat 5♥ vrijwel zeker down is en partner een brute kaart moet hebben om 5♠ te halen. Voor zover ik het weet, is hier geen

standaard voor. Met mijn vader speelde ik vroeger (en dan praten we over meer dan 20 jaar geleden) dat het niet kwetsbaar zes verliezers mocht zijn en kwetsbaar vijf. Dat is redelijk achterhaald. Tegenwoordig zie ik het zelf als volgt:

- Niet kwetsbaar tegen wel: ik heb twee vijfkaarten gevonden in mijn hand, waarin toch twee plaatjes te ontwaren zijn;
- Gelijke kwetsbaarheid: ik heb twee vijfkaarten die ergens op lijken;
- Kwetsbaar tegen niet: die regel van vijf verliezers houden we aan. Iedere A/H/V die ik mis, telt als een verliezer.

Deze regels worden lossier op het moment dat je een 6-5 of 6-6 in je handen hebt.

Het vervolg na Michaels

Standaard is om niets afgesproken te hebben. Als partner 2♥ kan bieden over 1♥ dan kun je nog inviteren met 3♠ en na 1♠-2♠ heb je pech: dan kies je tussen 3♥ en 4♥. Onder de wedstrijdspelers met wie ik speel, hanteren we normaal gesproken het antwoordschema dat ook na Muiderberg standaard is:

(1♥)-2♥-(pas)-?

- 2♠ om te spelen;
- 2SA inviterend* met een lage kleur;
- 3♣ pas of corrigeer;
- 3♦ inviterend voor schoppen;
- 3♥ vraagt stop voor 3SA;
- 3♠ vierkaart mee maar minder dan inviterend.

Op deze manier kun je alle kleuren zowel inviterend als zwak bieden zonder

daarvoor te moeten springen met het gevaar dat je te hoog komt.

Dit principe om met inviterende handen andere biedingen te gebruiken begint ook gemeengoed te worden na (1m) -2m:

(1♦)-(2♦-(pas))-?

- 2M om te spelen;
- 2SA inviterend voor harten;
- 3♦ inviterend voor schoppen;
- 3M vierkaart meemaal minder dan inviterend.

Je ziet ook hier twee biedingen die ingeruimd zijn om inviterende handen mee aan te geven. Twee biedingen die je hoogstwaarschijnlijk niet voor iets anders zou willen gebruiken. Ik durf te stellen dat dit de standaard is als je iets van afspraken hebt na een 'Michaels'-volgbod.

Het sprongbod in kleur tegenpartij

Hiermee bedoel ik 3♠ na een 1♠-opening en dergelijke. Dit vraagt om een stop voor 3SA. Je hebt meestal een lange dichte lage kleur en denkt met een stop bij partner 3SA te halen. Hoewel dit bod ongeveer nooit voorkomt, is het mijns inziens de normale betekenis van het bod.

De modificaties en de toekomst

Hiermee zijn we aan het eind gekomen van wat standaard is in deze situatie maar dit is een onderwerp waar de afgelopen tien jaar de nodige verandering heeft plaatsgevonden. Niet alleen in de top maar ook in de beginnersboeken.

(1♣)-2♦ toont majors

De eerste modificatie is dat na 1♣ niet 2♣ de hoge kleuren aangeeft maar 2♦. Tegenwoordig speelt men 1♣ vanaf een doubleton en je hebt te vaak een volgbod in klaveren dat je anders moet verpassen. Dat is een groter nadeel dan het niet

kunnen volgen van een zwak 2♦-volgbod. Vandaar dat in de top iedereen nu 2♦ voor de hoge kleuren speelt. Bij mij is dit een redelijk recente wijziging maar binnen Team Oranje waren Danny en ik de laatsten die hiertoe overgingen.

De toekomst: upper cuebid

Als Roza over 20 jaar dit stuk terugleest, denk ik dat zij dit hopeloos achterhaald vindt. Het is nu al gebruikelijk in de opleiding om 'upper cuebid' te leren. Het lijkt een kwestie van tijd voordat deze variant van Michaels, waarbij de kleuren altijd bekend zijn, de standaard is. Maar de lezer die niet recent een beginnerscursus heeft gevolgd, is hier onbekend mee.

Berry Westra introduceerde deze conventie al in 2014, waarbij hij alle (1x)-2x gelijk trok. In alle situaties gaf de kleur van de tegenpartij de twee hoogst overgebleven kleuren aan, waar 2SA altijd de twee laagst overgebleven kleuren aangaf. Dus (1♥)-2♥ belooft een vijfkaart schoppen en vijfkaart ruiten.

In de toekomst spelen we een gemodificeerde Michaels-variant

Het nadeel van deze afspraak is dat als je schoppen plus klaveren hebt, je die niet kunt aangeven, terwijl je *wel* beide vijfkaarten laag kunt aangeven. Toch gek dat je een belangrijke 5-5, namelijk met een hoge kleur, niet kunt aangeven, terwijl je een onbelangrijke 5-5 *wel* kunt aangeven. Mijn verwachting is dat in de toekomst daarom het volgende de standaard gaat worden:

- (1♥)-2♥ 5-5 in schoppen en ruiten;
- (1♥)-2SA 5-5 in schoppen en klaveren;
- (1♥)-3♥ 6-5 in de lage kleuren.

U ziet al dat 3♥ hier een nieuwe betekenis krijgt. De klassieke betekenis dat 3♥ om een stop voor 3SA vraagt, is inmiddels in het museum van oude conventies beland, waar Roza dan aan papa vraagt: "Speelden jullie dat écht? Kwam zeker nooit voor". Dan kan ik gelukkig antwoorden dat ik het bovenstaande schema al lang speelde maar dat het nog tien jaar zou duren voordat heel Nederland deze variant van Michaels zou spelen...

Hoe verder na Moderne Michaels

Na deze conventie spelen we hetzelfde als na een Michaels waarbij de kleuren bekend zijn. Je hebt altijd twee biedingen die inviterende handen aangeven voor de kleuren die zijn aangegeven:

Vervolg na (1♠)-2SA (klaveren en harten):

- 3♣ om te spelen;
- 3♦ inviterend voor harten;
- 3♥ om te spelen;
- 3♠ inviterend+ voor klaveren.

Deze schema's zijn makkelijk te onthouden zolang je maar niet denkt dat je de vierde kleur als echt kunt bieden.

Samenvattend

- Standaard is het om Michaels te spelen zonder afspraken wat je daarna doet;
- Als je afspraken hebt over het verdere bieden dan doe je net alsof partner een Muiderberg heeft geopend.

Dit zijn op dit moment de standaarden. In de toekomst gaan we ertoe over, altijd bekende kleuren aan te geven. *Niet* volgens Ghestem maar met een gemodificeerde Michaels-variant waarbij het sprongbod in de kleur van de tegenpartij *ook* een tweekleurenspeel aangeeft. Met deze voor spelling kunnen we ooit een *Tien jaar later* *maken.

*tv-programma van Jeroen Pauw.

HET WITTE HUIS

HERBERGT DE BELANGRIJKSTE BRIDGECLUBS VAN AMSTERDAM!

